

Nr. 3 september 2006

SEK bevindede ord

Sæsonen synger på sit sidste vers

Af Svend Rasmussen

Fra mit vindue ved siden af min computer kan jeg se ud i haven, som langsomt er ved at få præg af efterår.

Solen skinner ganske vist fra en skyfri himmel, men det ændrer ikke meget på, at træer og buske er begyndt at få brungyldne blade, og jeg har endda i den svage brise fra sydøst set blade vemodigt drysse til jorden - et uigendriveligt tegn på at den lange og solrige, varme sommer må overgive sig til efteråret.

Sæsonen har på mange måder været god.

Der er antagelig blevet fløjet flere timer end de sidste sæsoner. En del af medlemmerne har været i udlandet for at udnytte de anderledes vejrforhold.

Men det vigtigste er vel, at vi har færdiguddannet 6 nye S-piloter, og i skrivende stund står endnu én umiddelbart over for den praktiske svæveflyveprøve.

Det er det stolte resultat, der er kommet ud af det gode og engagerede elevhold, som i de sidste to år har trodset vejr og vind, nederlag, krævende instruktører og drillske teoriprøver, men som også har præsteret store personlige sejre, som det fremgår af reportagen andet steds i bladet.

De mange nye piloter er allerede i gang med den videregående flyvning, Nogle forsøger sig med kunstflyvning, andre sigter mere imod stræk og konkurrence-flyvning. Det er sådan, det skal være.

Fra redaktionen skal i al beskedenhed lyde et til lykke til de nyudsprungne S-piloter og et til lykke til SFK.

Sønderjysk Flyveklub

Formand:

Kurt Jaenicke
Søgård Ringvej 27 Søgård
6200 Aabenraa
74 68 71 78
40986073

Sekretær:

Henrik Fynbo Hansen
Højløkke 44
6310 Broager
74 44 91 45
30 92 37 84

Bestyrelsesmedlem:

Jørgen Korsgaard
Ahornweg 5, Ellund
D-24983 Handewitt
0049-46086899
25 34 35 60

PR-ansvarlig:

Svend Rasmussen
Bogfinkevej 3
6100 Haderslev
74 53 14 10
22 35 45 67

Næstformand:

Jørn Toft Hansen
Tandsbusk 77 Tandslet
6470 Sydals
74 77 55 51
25 32 13 48

Kasserer:

Kim Christensen
Fællesgade 1A Rise
6230 Rødekro
74 69 43 56
50 98 83 00

Suppleanter:

(Ubesat)

Kritiske revisorer:

Vagn B. Christensen
Palle Edslev

Suppleant:

Ole Bay Jensen

BEVINGEDE ORD er klubblad for SØNDERJYSK FLYVEKLUB, SFK.

Klubben er stiftet 23. august 1958 som Flyveklubben Als. Klubbladet startede ved klubbens stiftelse. Er tilsluttet Dansk Svæveflyver Union, Kongelig Dansk Aeroklub, KDA og Danmarks Idræts-forbund. Klubadresse: Hellevadvej 28, 6230 Rødekro - Telefon 74 66 28 66

PR-udvalg:**Svend Rasmussen** (formand)

Bogfinkevej 3
6100 Haderslev
74 53 14 10
22 35 45 67

Jacob Graae

Nybrovej 1, 1.
6230 Rødekro
28 10 70 02

Jørgen Korsgaard

Ahornweg 5, Ellund
D-24983 Handewitt
0049-46086899
25 34 35 60

Torben Boje

Bjerggade 27
6200 Aabenraa
74 62 60 64

Jesper R Kristoffersen

Tvedvej 137,1008
DK6000 Kolding
75 53 49 29

Opsætning og produktion:

Jørgen Lindegaard Christensen
Kirkestien 17
6400 Sønderborg
74 43 30 79
21 28 30 79
e-mail: bvo@jolic.dk

Gengivelse af artikler og billeder m.v. i BEVINGEDE ORD er tilladt med tydelig kildeangivelse

Bladet er sat med Times New Roman PS

Næste nummer udkommer

28. januar 2007

Deadline 6. januar 2007

Indhold:

2. Leder: Sæsonen synger på sit sidste vers...
4. Turen til Vrchlabi sommer 2006
6. Der er jo dejligt i Tjekkiet
7. Og så var vi i Lüsse igen
9. Sommerlejr i Rødekro 2006
10. Intensivt i Arnborg
11. S-rekorden og statistikken
12. Arbejdsweekend
13. Før væddemålsfesten
14. Hvem er så han?
15. Fra formanden
15. VHF radiokursus i gang

FORSIDEBILLEDET blev taget på arbejdslørdagen, hvor Kurt havde lagt et omfattende program, og alle tog fat med utrættelig energi både inde og ude som bl.a. her med at lægge fliser til OY-SXD, mens ASKE fløj luften tynd over pladsen.

Turen til Vrchlabi sommer 2006

Af Kurt Jaenicke

Hvor skulle turen til udlandet gå hen i 2006 ?

Preben kom med ideen om, at vi skulle tage til Vrchlabi sammen med Silkeborg Flyveklub, som havde været der flere gange.

Det viste sig, at også Vestjysk

med Kaj og Stig i spidsen skulle deltage, så samlet blev vi en del danske svæveflyvere på Vrchlabi flyveplads som ligger i det skønne nordlige Tjekkiet.

Sammen med Preben og Lise besluttede Frieda og jeg, at vi ville være i Tjekkiet i ugerne 30 og 31, de sidste detaljer blev aftalt 14 dage før afgang.

Turen startede fra hytten i Rødekro lørdag den 22. Juli kl. 04:00. Vi mødtes med Preben og Lise på nedkørselsrampen til mootorvejen kl. 04:30, og så var der afgang sydpå.

På ryggen under bilen

Der blev holdt en kort pause ved Bad Segeberg. Ved Berlin, som vi passerede øst om, blev Preben's Toyota tanket op, og da vi startede røg Preben's udstødning fra hinanden. På med kedeltragten, fat i noget elkabel og udstødningen blev bundet sammen og turen kunne fortsætte.

Gudskelov har vi aircondition i bilen, for Preben klagede over de 40 grader, måleren viste i hans bil.

Vi passerede et meget lille stykke af Polen, inden vi kom til Tjekkiet, og der var tid til kaffepause. Her gik det galt med udstødningen igen, så vi måtte

under bilen for at samle det igen, men vi var enige om, at en reparation kunne vente, til vi ankom til Vrchlabi.

Efter 13 timer, kl.17:30 kørte vi ind på flyvepladsen i Vrchlabi og blev budt velkommen af alle de andre danskere, som havde været der i 8 dage for os. Teltene blev hurtigt sat op på campingpladsen lige over for flyvepladsen, og så var det spisetid.

Et første kig

Første flyvedag blev en tur rundt i området på knap 4 timer. Vi ville lige se området an, inden vi ville lave de helt store ture.

Det var en fantastisk god og lærerig tur. Slæb til 1000 m over pladsen, og så ellers ud og se området, som er bakket mod nord og mere fladt mod syd.

Mod nord var der ikke mange udelandingsmuligheder, disse var bedre mod syd, men da vi næsten hele tiden lå 800-1000 m over det højeste punkt, opfattes det ikke som et problem.

Bare man hele tiden var opmærksom på pludselig synk, hvilket jeg aldrig oplevede i særlig lang tid.

Under himlens sluser

Mandag blev kun en kort flyvedag. De, der kom tidligt af sted og fik fat, var

Kurt og Preben gør klar til afgang med VE og URX på pladsen i Vrchlabi.

Mod nord var der mere bakket landskab og meget få udelandingsmuligheder

heldige. Starten var fin, men termikken kun nogenlunde, og efter forsøg med flere bobler lykkedes det dog at komme i top, men så åbnede himlens porte sig og regnen væltede ned over mig.

Pinden frem og ud af regnen, og så var termikken væk, og efter 40 min. stod jeg på jorden igen.

Preben var heldig og blev hængende og efter landing pakkede vi flyene sammen.

Bryllupsdag i byen

Jeg besluttede at tilbringe dagen sammen med Frieda, det var jo vores 35 års bryllupsdag så vi kørte ind til Vrchlabi for at handle og se på byen.

Ved spisetid kørte vi på ny ind til byen for at spise festmiddag, en rigtig god bøf med øl, vin og dessert, pris for 4 personer 400,00 kr.

Alle varer, som ikke er importeret, er meget billige, stor fadøl 7,00 kr. hos købmanden, 4,50 kr. for 0,5l

Og så smager det tjekkiske øl rigtig godt.

Nu kom vi i gang

Tirsdag var igen en god flyvedag. Jeg var i luften i 7 timer og fløj efter Prebens GPS ca. 350 km.

Når det var efter Prebens GPS, skyldes det, at en DX50, som logger hvert sekund, kun har hukommelse til 4 timers flyvning, så det blev ændret til 3 sekunder, og så var der plads til 13 timer.

Så det er en god ide at tjekke det inden sådanne ture.

Onsdag var vi igen tidligt oppe for at få flyene klargjort og slæbt til startstedet. Det er virkelig dejligt, at selv om vi kom fra flere forskellige klubber og med vidt forskellig flyveerfaring, så var det ikke

nødvendigt at spørge om hjælp. Alle hjælp hinanden, både på jorden, men også i luften blev der hele tiden udvekslet gode råd om vejret og termikken.

På langtur

Det var dagen, hvor de lange ture skulle flyves, og der blev udskrevet ture på 500 km. og derover.

Jeg startede 10:55 og var med på en 500 km, og det gik også rimelig godt til første vendepunkt, som var Decin 103 km vest for Vrchlabi.

Vi passerede et vendepunkt 8 km nord for Decin for derefter at sætte kursen østpå, der var 143 km til 3. vendepunkt.

Her kom jeg for langt bagud, og da de andre meldte om problemer valgte jeg at ændre turen og flyve lidt sydpå og vendte yderligere 2 vendepunkter, så turen blev på 346 km og varede 6t 45min, dages største højde blev 2675 m.

Ganske godt tilfreds

Torsdag var igen flyvedag. Der blev dog ikke startet så tidligt. Jeg startede kl. 12:40. Vi fløj 325 km med en hastighed på 101,07 km/t, hvilket jeg er godt tilfreds med. Dagens største højde 2902 m.

R rigtig mange transportvogne og fly befolkede pladsen i Vrchlabi.

Turen gik først østpå til Broumov 49 km, sydpå til Zamberk 54 km, østpå til Liberec 126 km, sydpå igen til Jesin 44 km og Horice 19 km og retur til Vrchlabi 30 km

Toppede 3000 m

Fredag, igen en god flyvedag. Der blev startet sent den dag, og vi havde lovet konerne at komme tidlig hjem, så Preben og jeg blev enige om, at det nok var dagen, vi skulle flyve Sumperk retur.

Vi startede omkring kl. 14 og fløj mod til Sumperk, 245 km turen til Sumperk og retur tog 3t 17min., men dagens største oplevelse var at komme over 3000m, helt præcis 3065 m

Lørdag kunne vi også have fløjet, men vi valgte at pakke sammen igen, da vejret ikke var det bedste, så vi kørte en tur med pigerne.

Kort finale

Søndag så igen ud til at blive en rigtig god flyvedag.

Vi fik samlet flyene, og starten gik med Lises hjælp, da vi var de eneste på pladsen, Silkeborg, Vestjysk og Viborg var taget hjem.

Vi kom i luften kl. 11:40 og landede igen kl. 16:17. Vi fløj kun 153 km med 67 km/t, så det var næsten som hjemme, blot var højden mellem 1200 og 2200 m.

Billedet viser højde og stig

Dette blev så den sidste flyvedag, vejret ændrede sig og blev mere gråt. Vi fik vi ikke megen regn, så dagene blev brugt til sightseeing både rundt i bjergene og en tur til Prag.

Det fortæller Frieda så om på side 6

Campingpladsens grønne natur med mange siddepladser omkring swimmingpoolen skabte et rart miljø - og så blev poolen rensset HVER dag.

Frieda Jaenicke vil gerne af sted igen - hun skriver:

Der er virkelig Dejligt i Tjekkiet

Turen til Tjekkiet på 13 timer kan virke uoverkommelig, men når man mentalt er indstillet på at køre et halvt døgn, så er det ikke så slemt.

Campingpladsen Euro Air Camp er ud over den standard, vi normalt er vant til på udlandsturene.

Der lå ene hollændere, som alle var flinke og venlige. I Tjekkiet er det tilladt at hygge sig med bål ved telte og vogne, så børn og voksne havde travlt til aften med at finde brænde. Rundt omkring sad de så og sang til blåets flammer.

Vi valgte en plads lidt afsides ud mod vejen for at være sikker på nattesøvn.

Hvad vi ikke havde tænkt på, var, at vejen er meget trafikeret, og der blev kørt meget stærkt både dag og nat.

Pladsen var meget pæn med græs over det hele. En stor swimmingpool, som blev flittig brugt af børn og voksne. Vandet blev rensset hver eneste dag.

*

I hovedbygninger var der 12 dame-toiletter, 6 baderum, et handicaptollet og et rum med håndvask og bidet. Et vaskerum med 2 vaskemaskiner, et køkken med 4 vaskepladser. Restauranten var med indendørs bowlingbane, billarbord og discomusik dag og nat.

*

Landet er meget smukt. Den største oplevelse var, da vi tog mændene med på en tur til en naturpark.

Parken strækker sig over 25 km. Før var der skov, som brændte i 1800-tallet, og så er der vokset en slags granitsten op, som med tiden er formet og danner

figurer som dyr. F.eks. kom vi til elefantparken. Stenene lignede elefanter, som stod tæt sammen og kiggede ud mod skoven.

Der er afmærkede ruter at gå i et kuperet terræn. Jeg var desværre ikke med hele vejen rundt, men det, jeg så, var enestående. Virkelig hele turen værd.

*

Oplevelser og sjove episoder var der mange af.

Lise og jeg fandt endelig, efter et par dages søgen, det mørke øl, som smager fortræffeligt.

Vi var på cykel men ingen skulle forhindre os i at transportere en 3 liters øl i cykelkurven hjem. For at støtte den store flaske blev der fyldt op med alm. flasker.

Turen hjemad gik gennem en 30 cm. bred skovsti, som nok var lidt ujævn og med et par forhindringer i form af to bække, som sprang ud i søen. Tværs over bækken var lagt en planke, og ved fælles hjælp fik vi cyklerne trukket over. Vi havde trænet i forvejen.

Pludselig hørte vi en mærkelig lyd. Patentproppen på den store flaske havde løsnet sig p.g.a. den ujævne vej. Skummet ramte mig på ryggen og op i håret.

Hurtigt fik vi proppen sat på igen, og resten af vejen trak vi for ikke at miste mere af vores dyrebare øl. Om aftenen skulle vores mænd serviceres med den gode øl!! Vi fik flasken på bordet og skænket op. Snart skulle det vise sig, at øllet var udrikkeligt - det var gæret og surt, føj. Vi blev drillet resten af aftenen med vores dyre øl (den kostede 100 danske kroner for 3 liter): Næste dag tog vi flasken under armen og kørte ind til byen, hvor vi fik den byttet med 18 alm. flasker øl.

*

Jeg håber at vi kommer derved igen, og at vores beretning kan inspirere andre til at tage med, for der er virkelig dejligt.

Flyvepladsen i Lüsse med RK-lejren til højre

--- og så var vi i Lüsse igen

Af Svend Rasmussen.

WM-fodbold var ingen hindring

Det var med stor forventning, at en mindre gruppe fra klubben tog imod Oluf Mauritsens tilbud om at deltage i et strækflyvningskursus i Lüsse i begyndelsen af juli måned. WM i fodbold var over os, og det ville bliver svært at forlade TV skærmen.

Finalen skulle spilles i Berlin om søndagen - dagen efter vor ankomst - kun 80 km fra Lüsse - det ville jo være fristende; hvis man nu bare kunne få en billet - bare en lille bitte en, men nej! ---

Det her drejede sig om svæveflyvning, og det ville vi så fokusere på.

Hurtigt havde 9 medlemmer meldt sig, og Oluf måtte lukke for yderligere tilmelding, idet vi fra Lüsse havde fået besked om, hvor mange gæster de kunne have denne gang.

Holdet - denne gang

Mange medlemmer i SFK kender forholdene i Lüsse fra tidligere besøg, og mange kan med begejstring i stemmen berette om store præstationer i den kraftige og høje termik, som oftest findes i området kun en times kørsel fra storbyen.

Den kvikke iagttagere kan hurtigt se, at der er tale om 9 piloter og 8 sæder, hvilket ville medføre, at der på pladsen altid ville være en mand, der kunne passe jordradioen ("Røde Kro Jord"- eller mere internationalt "Red Inn Base"). Desuden kunne jordmanden arrangere

hjemhentning, som var udelandet i det store område, der blev fløjet i.

Gruppen bestod af:

Oluf Mauritsen	(L4)
Vagn Christensen	(GO)
Erik Christesen og	
Jan Pedersen	(ZK)
Jesper Petersen	(Z5)
Jacob Graae	(VE)
Palle Edslev	(PC)
samt	
Atli Sigfusson og	
Svend Rasmussen	(88)

"Red Inn Base" etableres

I løbet af weekenden 8. - 9. juli ankom de fleste (Jan kom først sent søndag med ZK) og indtog vor sædvanlige teltplads, som er velkendt fra tidligere besøg.

Vi kunne straks konstatere, at tyskerne havde forbedret forholdene betydeligt, idet der er opført en dejlig bygning, som rummer opholdsrum med køkken og køleskab, baderum og toiletter - en virkelig nyhed, der skabte begejstring fra begyndelsen.

Moderne udstyr

Gruppen indrettede sig så bekvemt, det nu kunne lade sig gøre med op til 34 grader C i skyggen. El-forsyning blev etableret, ellers kunne vi jo ikke bruge computerne, hvilket er vigtigt, når man skal svæveflyve. Uden moderne elektronik går det slet ikke at svæveflyve.

Man kan ikke finde ud af, hvor man skal flyve hen og hvilken vej; og især kan man ikke efter hjemkomsten finde

ud af, hvor man har været, og hvorfor man nu ikke kom derhen, hvor man ville - meget kompliceret.

Til trods for den meget grundige forberedelse ved computerne og til trods for det moderne navigationsudstyr i flyene, undgik vi ikke en hel del udelandinger. Rekorden på det område stod Jan for, men mere om det senere.

No Fly Zone

Ved briefing om søndagen blev der lovet god termik til over 1800 m. Fra sidst på eftermiddagen til midnat ville der blive oprettet en "No-fly-zone" fra GND til FL 100 i en cirkel over Berlin med en radius på 30 nm og centrum - ja, rigtigt gættet: Olympia Stadion. WM-finalen skulle kunne afvikles uden mulighed for terrorangreb fra luften. Den forbudte zone nåede næsten ud til flyvepladsen, men ikke ret mange piloter have planlagt at flyve ind over Berlin.

Det tager sin tid

Danskerne havde ikke gjort flyene klar før briefing, så der blev travlhed på pladsen med samling og dagligt tilsyn m.m.

Dagens store flyvetur skulle naturligvis også forberedes omhyggeligt under hensyntagen til vejrforholdene, skydeområder og andre begrænsninger, som der er en del af, og sådan noget tager jo sin tid. Først ved 13-tiden stillede de danske fly op i køen bag 10-15 tyske fly, der ventede på at starte.

Tyskere er kendt for deres effektivitet, men det gjaldt ikke lige i år. Man anvender på den lange bane et spil med to tromler. Men de unge mennesker, som ved briefing blev udpeget til at køre wirehenter, var enten ikke briefet grundigt nok eller havde slet ingen fornemmelse af, at et vist tempo med så

Fortsættes side 8

(Fortsat fra side 7)

--- Lüsse igen

lang en kø af ventende fly ville være på sin plads. Senere på ugen målte vi, at det tog mellem 17 og 22 min fra sidste fly

og hjælpsomme, og for de af os, der har været på pladsen tidligere, er det dejligt at møde gamle bekendte, som vi har haft mange hyggelige stunder med. Jeg har selv den allerstørste respekt for den tyske gæstfrihed, især efter den beredvillige hjælp, som blev tilbudt mig i 2003, hvor jeg i en brandstorm havde

jeg.

Grill-party

Det er blevet tradition, at tyskerne i løbet af ugen inviterer til grill på terrassen ved klubhuset, og denne gang blev ingen undtagelse.

Vore værtsfolk kan præstere godt et halvt hundrede både ung og gamle medlemmer, og med en god håndfuld danskere oveni var der trængsel omkring grillen. Som tak for traktementet gav vi så en omgang ved baren.

Grosstrappen Gebiet

Som ny pilot i Lüsse bliver man udsat for et besynderligt fænomen. Efter velkomsten præsenteres man for et officielt dokument, som man skal underskrive for at få love til at flyve fra pladsen.

Ved nærmere eftersyn viser det sig, at man med sin underskrift erklærer, at man er gjort opmærksom på reglerne for overflyvning af et "Naturschutzgebiet", som ligger umiddelbart nord for flyvepladsen.

Området er et fuglereservat, hvor der angiveligt skulle kunne forekomme fugle af arten "Grosstrappen", som menes at være Nordeuropas største flyvende fugl. Ingen har ganske vist nogensinde observeret disse fugle i reservatet - alligevel må området ikke overflyves i mindre end 2000'. Det skal man så lige være opmærksom på.

Herover: Briefing i Lüsse

Nederst: Lejren etableres

startede til wirerne var hentet tilbage. I den stegende varme var det lang tid at sidde og vente i flyet, og det var i perioder vanskeligt at styre irritationen. Vi overvejede at tage problemet op med tyskerne, men det blev ved det.

Stor gæstfrihed

I Lüsse bliver man særdeles godt og gæstfrit modtaget. Tyskerne er venlige

lejlighed til at konstatere, at mit fortelt kan flyve.

På et tidspunkt blafrede det rundt i 40 meters højde i styrtende regn.

Da jeg gennemblødt havde fået et overblik over løse barduner, gennemblødt sengetøj og bagage dukkede Ulrich op i sin folkevogn og spurgte, om jeg ville sove på gulvet i gæstekøkkenet på første salen. Det ville

Fortsættelse følger

Næste nr. af "BO" vil indeholde en forklaring på, hvorfor Jan sent søndag aften ankommer til Lüsse i lettere rystet tilstand. Endvidere en beretning om en flyvetur, som jeg har indgående kendskab til samt en beretning om vor flyvefri onsdag og vore kulinariske orgier hos Manfred og "Gustav".

I sommerens hede:

Sommerlejren 2006 i Røde kro

Af Jørgen Korsgaard
(modelflyver og S-pilot)

I år var der sommerlejr i uge 30 - i den varmeste juli i mands minde. Her er nogle indtryk i spredt uorden og meget subjektive.

Deltagerantallet varierede noget i ugens løb, men der var altid nok til at flyve, og der var instruktør på hver eneste dag. Der var også en del besøg af flyvere og andet godtfolk.

Fløj en masse

Frede og undertegnede fik fløjet en masse på Marie, og Frede fik afpudset sin form med hensyn til udfladning, så den blev helt perfekt.

Søndag den 30. juli blev så dagen, hvor Frede blev omskølet til Pilatus B4. Han fløj bl.a. et par ret lange flyvninger og var dermed ganske godt tilfreds.

Lone forsøgte også at få en lang flyvning på en B4, men det lykkedes ikke rigtigt, selv om hun prøvede flere gange. Termikken drillede.

Hans Peter kom forbi en dag, men han fik desværre ikke fløjet, da vinden drillede, og al tiden blev brugt til at flytte startsted.

Overvældende hedt

Varmen var hele ugen, undtagen fredag, ganske overvældende. Termikken var ikke rigtig god, men enkelte fik dog nogle gode tider.

Det var meget vigtigt at sørge for noget at drikke hele tiden, og det var utroligt varmt at lukke hutten, hvorfor de fleste lavede cockpittjek med åben hut.

Tirsdag fløj jeg en tur med Dimonaen for at øve udlandning med Jørn Toft Hansen, og senere på dagen fløj jeg godt en time i en B4, hvorved jeg havde opnået de krævede otte timers solo for at kunne gå til S-prøve.

Min datter Thea med familie kom på besøg og så lige netop min (ret pæne) landing med Charlie 6.

Modelflyvere

Onsdag morgen var jeg tidligt ude for at luften mine gummimotormodeller i fantastisk smukt vejr. Det var ren nydelse at sende dem op mod den flotte blå himmel og at løbe ud at hente dem igen nogle få hundrede meter væk. Midt på dagen trænede jeg sideglidninger i Marie med Kim, og om aftenen kom der nogle flere modelflyvere for at flyve i den skønne sommeraften.

Undertegnede kom i løbet af ugen i så god flyvetræning, at et par instruktører mente, jeg skulle forsøge at aflægge S-prøve. Jeg blev indstillet og aflagde prøve på lejrens sidste dag, 30.7. og bestod. Den gamle er altså blevet S-pilot!!

Lejren blev også en god tid for hundevenner, idet Gitte og Michaels Troja charmerede alle med sin venlighed og særdeles gode opførsel. Men Michael forsvandt næsten, når hun skulle pussensses på hans skød!

Grill og hygge

De fleste aftener blev der grillet og spist til den store guldmedalje, og bagefter var der både rundbold og vikingespil på programmet. Thomas imponerede med enormt lange slag i rundbold, så bolden måtte kastes tilbage til opgiveren over flere stationer.

Der blev også bygget en masse modelfly af typen ASK-13 i balsatræ. De fleste fløj ganske glimrende, men nogle blev tæsket igennem og blev på kort tid meget slidte!

Jeg havde medbragt min bærbare PC, pedaler, joystick osv., og simulatorspillet CONDOR på computeren blev et sandt tilløbsstykke.

Især Thomas, Michael Toft og Anders tilbragte meget tid ved spillet.

En af de mindre piger (Linette?) viste sig at være ret god til at styre svævefly på computeren.

Det var min første svæveflyver-sommerlejr, og det var en rigtig god oplevelse. Masser af flyvning, flinke og rare mennesker at være sammen med. Tak for det.

S-prøven bestået. JUHUU!!

Efter at været kommet i god flyvetræning på sommerlejren aftalte jeg med S-kontrollanten (Vagn), at jeg skulle forsøge at gennemføre S-prøven, søndag, den 30. juli. Det lykkedes med relativt pæne karakterer, undtagen landingsrunden med tildækket højdemåler!! Større skønhedsfejl!! Jeg lavede finaledrejet i ret lav højde! Det er altså også en uskik at tildække højdemåleren

Jeg har i de godt to år, jeg har været medlem af SFK, fået lært at flyve (så nogenlunde!!) og oplevet ting og sager, jeg ikke havde drømt om i mit ret lange liv som jordbunden modelflyver. Det er bare fantastisk at sidde deroppe og circle rundt i opvindene og føle sig højt hævet op over alle andre, nærmest lykkelig. Og jeg har lært nogle nye, gode og rare (sådan da!!) mennesker at kende.

Jeg vil hermed sige tusind tak til alle de instruktører, som har forsøgt at lære mig noget om denne fantastiske sport, de har udvist stor tålmodighed og overbærenhed, ja endog til tider tvivlet på mit projekt (det har jeg dog ikke!), men jeg beundrer deres udholdenhed. At sidde i bagsædet på Marie hele dagen med mere eller mindre talentfulde elever foran kræver virkelig sin mand M/K.

Jørgen Korsgaard

Intensivt på Arnborg

Frank Møller har fløjet sin første solostart og har derfor forsøgt at samle indtrykket i dette lille brev til vor hjemmeside.

Her er hans beretning:

Som I fleste ved, havde Jacob Graae annonceret, at han agtede at tage til Arnborg i uge 22 og ved den lejlighed gerne ville skole elever. Det var der et par stykker eller 3, der ikke var sene til at udnytte.

Søndag aften mødtes vi spændte og måske lidt utålmodige for at skulle flyve ad, så vi kunne komme af sted.

Det tog lidt tid og det endte da også med, at da vi ankom til Svæveflyvecentret i Arnborg, var mørket ved at falde over pladsen, men stemningen var høj. Teltene blev samlet i mørke, som om vi havde prøvet det mange gange før.

Solo!

Efter morgenmad mandag, deltog vi i briefing, og derefter samlede vi B4 og Marie.

I Arnborg har man et dobbeltspil, som vi fik en hurtig og grundig introduktion i og som viste sig at være yderst effektivt. Selv om vi først kom i gang kl. 11.15, nåede vi 22 starter plus et par flyslæb.

For mit eget tilfælde var jeg noget slukøret. En frisk sidevind i højden

Frank Møller med sin solo-buket

drillede mig meget, og jeg følte pludselig, at jeg var langt fra min første solotur. Dog sluttede dagen af med nogle gode flyvninger, da vinden var taget af.

Tirsdag morgen vågnede vi op til noget nær det perfekte flyvevejr. Vinden var lige fra vest - dvs. lige på banen og cu'erne var under opbygning. Jeg fortsatte min flyvning tirsdag, som jeg havde sluppet dagen forinden, og efter 3 gode flyvninger, valgte Jacob til min store overraskelse at stige ud af Marie. Jeg var lige ved at følge efter ham, før jeg fattede, at det altså var meningen, jeg skulle flyve selv.

Efter 3 flotte solo-ture - når jeg nu selv skal sige det - øl og hyggelig samvær om aftenen, faldt jeg sent i søvn med et bredt smil om læberne, fortæller

Lone Pedersen i B4 vidner, som så det.

Lone i B4

Samme dag blev Lone omskolet til B4. Jeg kommer i skrivende stund til at tænke på, om det mon ikke koster omgang, når man bliver omskolet! Nå, men i så fald kan hun jo nå det endnu?

Onsdag var klart den bedste dag for os alle. Vinden var begyndt at gå i nordvest og cu og cb dominerede himlen.

Jeg startede som den første på Marie, drejede mod syd og fandt termik næsten med det samme. Spændingen steg i takt med at højden og afstanden til pladsen. Inden jeg havde set mig om var jeg i 1100 meters højde og følte virkelig, jeg var "Kongen af Danmark". Efter en times tid tænkte jeg mest på, at det måske var på tide at lade Frede komme til. Vi var jo trods alt 2 til at deles om Marie. Men i 400 meters højde hørte jeg Svend's stemme over radioen, at jeg bare havde at blive oppe, således kom jeg atter op i 1100 meters højde. Virkelig en stor oplevelse, der helt klart var på højde med soloturen dagen forinden. Efter små to timer landede jeg atter på pladsen lige klar til frokost - og en fandens masse erfaringer klogere.

Mette udelandede

Samtidig med jeg var på medvind startede Mette i flyslæb for at slutte sig til Jacob og Frede i ASK 21, der lå nord for pladsen og ventede på hende.

De havde en rigtig god dag med mange timers flyvning, der endte med Mettes første udelanding. Stort tillykke med det, og hvad angår Jacob og Frede, endte de hjemme i Arnborg igen efter en mellem landing på Herning flyveplads.

Torsdag drejede vinden over i nord, og vinden var for hård til skoling, så vi kom sent i gang, men det endte dog med lidt

termik til både Lone og Frede. Jeg passede spillet og drømte om onsdagens flyvning.

Da vi sent torsdag aften var kommet hjem igen til Rødekro, måtte jeg konkludere, at vi havde haft en succesfuld uge i Arnborg. Vejret havde været med os, og i sådan et tilfælde er Arnborg noget af de bedste rammer for svæveflyvning. Vi kunne slå teltene op, så vi havde alt lige ved hånden. Aftensmaden, som vi betalte 50 kr for, var, som da mor stod i køkkenet, og der var rigeligt af det. Stemningen på Arnborg var god, og kunne der ikke lige

flyves, så var der rigeligt af indfødte der var god for en sjov historie eller to.

Vi kunne også selv bidrage med en sjov historie, men jeg synes, jeg vil lade det være op til Mette selv?.

Jeg håber, vi med denne tur har lagt grundlaget for en tradition fremover og kan kun opfordre andre elever og S piloter til at tage med næste gang.

Frank Møller

Mette oplevede sin første udelanding ved Kjellerup

Status september 2006:

Det må da vist være rekord - 6 nye S-piloter

Af Svend Rasmussen

Med jævnlige mellemrum indløber der til redaktionen det glade budskab, at endnu en svæveflyverelev har afsluttet sin uddannelse og nu står med det eftertragtede S-certifikat i hånden.

Det er en stor dag på højde med dagen for den første soloflyvning, som slet ikke ligger så langt tilbage.

Klubbens S-kontrollant, Vagn Christensen, har været hårdt presset af utålmodige og ivrige aspiranter, som har ønsket en aftale, hvor Vagn kunne komme på pladsen for at foretage den sidste svære praktiske prøve, inden "pappet" var hjemme.

Alle aspiranterne har klaret både de praktiske og teoretiske krav og kan nu kalde sig rigtige svæveflyverpiloter.

Mette Søndergaard Olsen

Frank Møller

Carsten Boel

Hans Peter Hansen

Jørgen Korsgaard

Lone Pedersen

Flyveelever 2004-2006

Af Jørgen Korsgaard

Forleden på en regnvejrsdag (5. september) lavede jeg lidt statistik på elevmaterialet i den periode, hvor jeg selv har været SFK-medlem.

Jeg har skrevet alle elever efter min beskedne hukelse og kun med fornavn af hensyn til datasikkerheden og for at undgå at fornærme nogen.

Mængden af elever har været ret god, omend ikke ret stor i statistisk sammenhæng, men jeg synes alligevel, der er

tale om en tydelig tendens:

Har man først overstået sin første soloflyvning (en pragtfuld og uforglemmelig oplevelse!), er der tilsyneladende gode muligheder for, at man også får sit S-certifikat, eller i det mindste sin lokalflyvningstilladelse.

Jesper fra 2003 gik solo i 2004, men forsvandt pludselig ud af klubben. Måske flyver han videre i en anden klub? Resten af "min" gruppe, som nu er udmeldte, havde ikke nået/opnået at gå solo.

Af de i alt 18 elever er 9 gået solo, en enkelt har lokalflyvningstilladelse, fire har fået certifikat og yderligere tre er særdeles godt på vej.

Det ser altså ud til, at omkring

halvdelen af et givet elevtal opnår at få S-certifikat. Er det en god procent-del?

Nu er spørgsmålet så, hvad de nye S-piloter vil bruge deres certifikat til? Enkelte troede, at nu kunne de blot drøne ud i den vide verden på smukke vinger, men der skal lige lidt mere rutine til eller hvad?

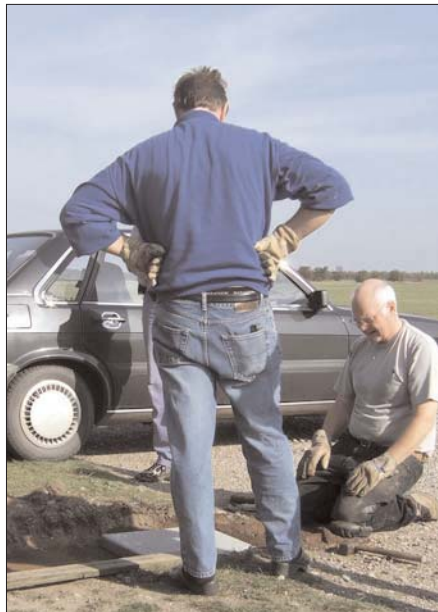
Vil nogen til at flyve konkurrencer, flyve kunstflyvning, omskoles til andre flytyper, have passagertilladelse, omskoles til Dimonaen eller bare "futte rundt om flagstangen", som nogle piloter udtrykker sig.

Jeg personligt vil gerne flyve højt og langt ...

	indmeldt?	solo?	Lokalflyvningstilladelse	S-cert. ??
Steen				
Jesper	indmeldt 2003	solo 2004	udmeldt 2005	
Per	indmeldt 2004	udmeldt 2006		
Johnny	indmeldt 2004	udmeldt 2005		
Christina	indmeldt 2004	udmeldt 2005		
Benny	indmeldt 2004	udmeldt 2005		
Jan	indmeldt 2004	udmeldt 2006		
Mette	indmeldt 2004	solo 2004	S-certifikat 2005	
Lone	indmeldt 2004	solo 2005	S-certifikat 2006	
Hans	indmeldt 2004	solo 2005	S-certifikat 2006	
Jørgen	indmeldt 2004	solo 2006	S-certifikat 2006	
Carsten	indmeldt 2004	solo 2005	S-Certifikat 2006	
Frede	indmeldt 2005	solo 2006	S-Certifikat 2006	
Frank	indmeldt 2005	solo 2006	S-Certifikat 2006	
Rabih	indmeldt 2005	udmeldt 2005		
Peter	indmeldt 2005	udmeldt 2006		
Dominik	indmeldt 2005	udmeldt 2006		
Claus	indmeldt 2006			

Frede Mathiesen fløj solo 15. juli og er meget tæt på S-prøven. Når han det i år?

Arbejdslørdagen!

Det var et ret så omfattende program for arbejdet, Kurt mødte op med til briefing lørdag morgen den 23. september.

Der var rigeligt inde og ude, og selv om vor nyslåede HI, Jesper, lodtrak sig til ASKE, blev de fleste på jorden.

Jørgen K. og Palle stred sig gennem de 4 km banerne rundt og rensede og hvidtede begrænsningerne, Mens ivrige hænder skovlede løs på et par kubikmeter sand, en vognmand havde lagt foran hangaren, præcist hvor spillet skulle ud,

Sandet blev trillebøret om til dels det nye depotrum under

halvtaget, der skal være vort pulterkammer, dels en ny kørselsrampe til Dimonaen.

Resten ryddede værkstedet og hjalp Thomas med at køre allskens affald fra mellemgården ud til aflevering på fyldpladsen inde ved Rødekre.

Og så blev der rejst skilte, fjernet besynderlige hegnspæle og malet udhængt over terrassen pænt sort, mens de unges flymodeller blev flyttet til mere ydmyge steder.

Der var travlt hele dagen med mellemliggende velkomne efterslukninger i solen på klubhusets terrasse.

JLC

Traditionen tro:

Brug fantasien til menuen og væddemålene

Traditionen tro holder vi væddemålsfest i klubhuset på lørdag den 7. oktober, hvor de, der ifølge listen neden for har tabt et væddemål, medbringer tilbehør til brød - ta' selv bordet.

"Da dette er årets sidste og sjoveste fest, håber vi, at i alle møder op og er med til at feste for den gode lange sommersæson med de mange flotte resultater og nye S-piloter i rekordtal", siger festens værtinde Frieda Jaenicke.

Frieda er ud fra sidste års væddemål i fuld gang med at udvælge sammensætningen af retterne, som væddemålenes tabere skal medbringe, så der bliver noget for enhver smag og rigeligt af alt til, at vi alle kan gå mætte fra bordet.

Det er bestemt ikke nogen lille opgave, hun har påtaget sig, men når stemningen er i top ved bordene er hun

tilfreds og glad sammen med os andre.

Allerede inden osten skal der være gang i væddemålene, der skal sikre næste års "sammenskudsgilde".

Det skl være festligt og fornøjeligt, og

alle væddemål, der fremsættes, skal (helst) have et skær af usandsynlighed over sig. Det gælder jo om at de tabes.

Sådan har det altid været, og sådan skal det også være på lørdag.

Det usandsynligt store ta' selv-bord ved den årlige væddemålsfest er omtrent så gammelt som selve klubben, hvad Mads Schmidt, der th. fouragerer, kan bevidne.

Væddemålene fra væddemålsfesten 15. oktober 2005

Jørgen C: Jeg kommer ikke med næste år.

Kurt J: Kjeld og jeg flyver til Paris, runder Eiffeltårnet og retur til DK.

Mads: Kim fortæller aldrig mere end 1 vittighed pr. dag næste år.

Peter F.J.: Inden næste års væddemålsfest har Eik fløjet solo i hans egen helikopter.

Eik: Jeg bliver den første der flyver en 300 km termik trekant i helikopter - med slukket motor.

Jan: Flyver en 300 km.

Jørgen C: Inden næste år har vi 3 tromler

wire. på spillet. 2 af de samme wirer som nu og en persikwire.

Henrik: Flyver til Bolhede efter pokalen. Drikker medbragt champagne af pokalen.

Vagn: Flyver Lüsse - retur i GO.

Jørn: Gennemfører kunstflyvningskursus med Inge i bagsæde inden oktober 2006

Atli: Gør en ekstra indsats: Tager violinen med på spilvagt og spiller "Tågen letter". Formål 1. For at generere termik

2. Ønske om at få højde på.

Frieda: Flaget bliver hejst hver weekend af

vagthavende instruktør.

Palle: Kommer ikke ud at flyve 2006.

Jørgen C: I løbet af vinteren samles et splejsehold på 15 personer med Kim som underviser.

Jørgen C: Tager til Wasserkuppe med "Marie" og med gummitov.

Frank: Tove Larsen får en tur i "Marie" og kommer ikke ned, før hun går med til, at vi kan blive her.

Klubben var godt repræsenteret ved Sønderborg Lufthavns Airshow lørdag den 26. august, hvor vi fik besøg af en masse interesserede. Desværre blev det kun PC, der kom med, morgenregnen forhindrede Dimona'en i at flyve til Sønderborg i tide. Men blandt de mange, som hørte om svæveflyvning, venter vi en del, som nok kommer og hører nærmere i Rødekro.

Hvem er *han* så ---?

(fortsat)

Af Svend Rasmussen.

Vi fik ikke lejlighed til at fortsætte samtalen, førend Ove havde fået en solid middagsøvn, og efter at flyvedagens øvrige aktiviteter var afsluttede.

Der var nu faldet ro over klubhuset igen, og Ove berettede oplagt videre:

Klubben kom til Røde Kro

"Sønderjysk Flyveklubs aktiviteter i Røde Kro tog deres begyndelse i 1970. Allerede før Anden Verdenskrig var der flyveplads, ejet af dr. Abild, Åbenrå. Pladsen hed Mjølsgård Flyveplads.

Efter krigen blev pladsen benyttet af Sønderjyllands Flyveselskab, det senere

vibrationstromle.

Vi havde nu en fin bane 08-26; tværbanen kom til på et senere tidspunkt.

Klubhus, værksted og hangar

De ihærdige medlemmer kastede sig ydermere over opførelsen af klubhus, hangar og værksted. Hangar var naturligvis en nødvendighed - men klubhus???

Der var mange, som mente, at det måske kunne vente til lidt senere; man havde jo hidtil klaret sig udmærket uden. Men et flertal af - måske lidt mere fremsynede - medlemmer var klar over, at hvis klubbens medlemmer fra nær og især fjern skulle fastholdes, var et aktivt klubliv uden for de egentlige flyveaktiviteter afgørende, og det måtte betyde, at der skulle være ordentlige forhold for medlemmerne og deres pårørende - altså: et ordentligt klubhus.

"Det er stort set det, vi i sidder i her", siger Ove og lader blikket strejfe hen over loftet, hvorfra der hænger noget, der engang har været lamper.

resultat):

"Tjah, det er svært at svare på", siger han undvigende og drejer ind på et lidt andet spor. "Der har været så mange - men jeg har fløjet mange steder" - og Ove remser op: Oerlinghausen, Østrig, Leipzig i DDR og Spanien.

Men denne gang skal han ikke slippe. Jeg presser ham lidt og drejer samtalen tilbage til oplevelserne, og efter en længere pause kommer det så:

"Det må nok blive min 300 km i en K-6. Røde Kro - Viborg - retur. Jeg kan huske, jeg kun havde 300 m over Skrydstrup på vej hjem", kommer det med et typisk Ove-grin.

"Hvad har fået dig til at holde ved i så mange år?"

"Ja, se! Det har jeg selv tænkt meget på. Det må helt sikkert være det sociale samvær og teamsamarbejdet - hele den mentalitet, man møder her i klubben, har jeg altid godt kunnet lide. Den har jeg følt mig tiltrukket af."

Ove rejser sig for at strække benene og markerer vel, at han synes, samtalen har

Vel flyver Ove ikke længere, men han og hans familie deltager gerne og meget i det sociale samvær i Sønderjysk Flyveklub. Her ses familien blandt deltagerne ved en af klubbens fester i Røde Kro

Cimber Air, Sønderborg.

Der blev nu gravet grus på området. Vi kontaktede Røde Kro Kommune om anlæg af en Flyveplads. Det viste sig, at det var Åbenrå Kommune, der ejede pladsen, men ved indsats af den daværende borgmester Sørensen blev Røde Kro Kommune ejer af pladsen.

Kommunen købte den vestlige del, så der kunne anlægges en ca. 900 meter bane 08-26. En overgang var kommunen indstillet på anlæg af en offentlig selvbetjeningsplads, men det blev aldrig til noget.

Efter anlæggelse af banen med muldjord og græssåning kom klubben ind i billedet, hvor der med rive og håndkraft blev fjernet tonsvis af sten. Herefter blev banen tromlet med en

"Jeg tror ikke lamperne er fra dengang".

Et undvigende svar

Samtalen drejede endnu engang, og vi kom igen til at tale om Oves personlige oplevelser med svæveflyvning.

Instruktørkursus blev gennemført i Ålborg - et par starter i to-sædet, lidt simulatortræning med kosterkaft og stol, og i løbet af en 3-4 dage var det på plads - ikke så meget pjat her. Derefter A-pilot og slæbepilot på Arnborg ved siden af instruktørarbejdet.

"Hvad er den bedste svæveflyveoplevelse, du har haft, Ove?"

(Læserne skal her vide, at jeg for flere år siden stillede Ove det samme spørgsmål, og også dengang med samme

varet længe nok.

"Nu håber jeg, du kan bruge det her til noget", siger han på vej hen imod døren.

Jeg samler mine notater sammen og tænker på, hvad et simpelt spørgsmål fra et ungt medlem om et stykke papir bag en glasplade på væggen kan føre til.

Stoppede med flyvning i 1995

Ove Elman stoppede med flyvningen i 1995, hvor han deponerede sine certifikater.

Han havde da på svævefly logget 1443 timer, 5450 starter og tilbagelagt 13.700 strækkilometer.

Fra formanden

Tak til alle der hjalp da vi havde ARBEJDS DAG

Til alle jer, der mødte op lørdag den 23. til arbejdsdag, vil jeg gerne sige tak, det er dejligt at se så mange aktive personer i sving.

Vi nåede næsten alt, som var på programmet, og ALLE tog aktiv del i de forskellige ting, sand og fliser i depotrum, kørefliser foran port, så vi kan

få Dimona'en ud, oprydning i værksted og klubhus, malearbejde osv.,

Det eneste, vi ikke nåede, var skinnen ved porten i vestenden af den gamle hangar, men den skifter vi senere, dog rimelig hurtigt, da den gamle skinne er i meget dårlig forfatning.

Nyt medlem af bestyrelsen

Ole Meldgaard har valgt at stoppe helt i klubben som aktiv/B-medlem og udtræder samtidig af bestyrelsen.

Skiftet sker på bestyrelsesmødet den 28. september.

Ole Melgaard

Fra bestyrelsen skal lyde en stor tak til Ole for det store arbejde, han har lavet i bestyrelsen.

Jørgen Korsgaard

Ny i bestyrelsen bliver Jørgen Korsgaard, som er 1. suppleant, og bestyrelsen ønsker Jørgen velkommen til arbejdet.

Bagsiden:

Selv om der var dekretet arbejdsdag for alle, og flyvningen derfor var skudt i baggrunden, blev der ved morgenbriefingen lørdag foretaget normal lodtrækning.

Jesper vandt - med henblik på bestilt flyvning - ASKE, og med Frede Mathiesen i spillet, Hans Peter som FIDO og Mette Olsen som tipholder og traktorfører blev der fløjet næsten som normalt...

Nye medlemmer

Jeg har fornøjelsen at byde velkommen til 3 nye medlemmer i SFK, nemlig **Kenn Vile**, Ringridervej 4, 6310 Broager, tlf.: 74440206, mobil: 22906827, samt **Hanne Elisabeth Karlsen** og **Thomas Møller**, Skovvej 22, G7, 6400 Sønderborg, tlf.: 74134289, mobil: 60771890.

Kurt Jaenicke

Klubbens ny HI allerede i gang

Jesper Runge Kristoffersen er vendt tilbage fra Svæveflyvecenter Arnborg som klubbens ny hjælpeinstruktør, HI.

Han er straks gået i gang med skoling af de nye elever

Kunsthjælpkursus

Jesper P, Atli, Mette, Jacob, Flemming og Jesper K, deltog med ASKE i kunstflyve-kursus FlyInverted i Skrydstrup i weekenden 16.-17. september.

VHF-undervisningen er i gang - måske både på dansk og engelsk

Onsdag den 20. september begyndte det nye kursus i VHF-radiokorrespondance med de fire nye S-piloter

- Carsten Boel
- Frank Møller
- Frede Mathiesen og
- Lone Pedersen.

- Foruden dem er tre paragliderpiloter
- Jacob Carstensen
- Søren Boye og
- Preben Iversen.

indtrådt på kurset, der skal vare frem til slutningen af februar 2007 og slutter med certifikatprøve for Statens Luftfartsvesen.

Certifikatets navn er Nationalt Begrænset certifikat som luftfartsra-

diotelefonist, forkortet til N-BEG.

Det giver indehaveren ret til at betjene flyets vhf-radio.

Undervisningen foregår om onsdagen i SFK's klubhus fra kl. 18.30 til 21.30.

Internationalt

Foruden dette kursus arbejdes der på at arrangere et kursus i internationalt vhf, hvor radiokorrespondancen foregår på engelsk.

Der er tilslutning fra flere interesserede, både fra vores og andre klubber.

Henrik Fynbo Hansen er i gang med at samle holdet, der nok bliver på seks-syv deltagere.

